



ΑΣΦΑΛΤΟΣ - ASPHALTE

Σκηνοθεσία: Σαμιουέλ Μπενσετρί

Σενάριο: Σαμιουέλ Μπενσετρί, Γκαμπόρ Ρασόφ

Ηθοποιοί: Ιζαμπέλ Ιπέρ, Βαλέρια Μπρούνι-Τεντέσκι,

Μάικλ Πιτ, Γκουστάβ Κερβέρν,

Ζιλ Μπενσετρί, Τασάντι Μάντι

Φωτογραφία: Πιερ Αϊμ

Μοντάζ: Τομά Φερνάντεζ

Μουσική: Raphaël

Χώρα: Γαλλία (Εγχρωμη)

Διάρκεια: 100'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- Επίσημη συμμετοχή στο 68ο Φεστιβάλ Καννών.

Σε μια εργατική πολυκατοικία στα προάστια του Παρισιού τρεις απροσδόκητες συναντήσεις θα φέρουν κοντά έξι μοναχικούς ανθρώπους.

Διακριτικό, σουρεαλιστικό χιούμορ, ζωντανοί χαρακτήρες και αποστασιοποιημένη σκηνοθετική προσέγγιση δημιουργούν ένα απόλυτα γνώριμο, μα ταυτόχρονα αλλόκοτο κινηματογραφικό σύμπαν. Αυτό του Τζιμ Τζάρμους, του Άκι Καουρισμάκι, αλλά και του Ρόι Άντερσον, όπου τρυφερότητα, αμηχανία, στεγνός ρεαλισμός και αίσθηση του παραλόγου συνυπάρχουν αρμονικά, βγαλμένα μέσα από την αληθινή ζωή της σύγχρονης αστικής αλλοτρίωσης.

Μικρές καθημερινές ιστορίες σουρεαλισμού και

τρυφερότητας σε ένα αφοπλιστικό φιλμ για τη μοναξιά, το χρόνο που περνάει και έναν αστροναύτη της NASA να τρώει κους κους!

Η πιο ευχάριστη και αναπάντεχη έκπληξη του φετινού Φεστιβάλ Καννών, η νέα ταινία του Γάλλου σκηνοθέτη Σαμιουέλ Μπενσετρί είναι ένα αφοπλιστικό και ανέλπιστα αισιόδοξο φιλμ για τη μοναξιά του σύγχρονου αστικού τοπίου, την αιώνια ανάγκη για επικοινωνία και το χρόνο που περνά.

Μια εργατική πολυκατοικία στα προάστια του Παρισιού. Ένας ανελκυστήρας εκτός λειτουργίας. Τρεις απροσδόκητες συναντήσεις. Έξι αλλόκοτοι χαρακτήρες που έχουν να πουν τις δικές τους ιστορίες. Ιστορίες καθημερινής τρέλας. Θα μπορέσει ο δύστροπος Στέρνκοβιτς να αφήσει το αναπηρικό του καροτσάκι και να βρει τον έρωτα στο πρόσωπο της μοναχικής νυχτερινής νοσοκόμας; Θα καταφέρει ο Τσάρλι, ένας παραμελημένος έφηβος, να βοηθήσει την απόμακρη Ζαν Μεγιέρ, μια κάποτε διάσημη ηθοποιό των '80s, να βρει ξανά έναν ρόλο σε μια ταινία; Τι θα απογίνει ο Τζον ΜακΚένζι, ο αστροναύτης της NASA που έπεσε από τον ουρανό και βρέθηκε υπό την προστασία της φιλόξενης κυρίας Χαμιντά από την Αλγερία; Και ποια είναι άραγε η πηγή αυτού του μυστηριώδους, δυσοίωνου ήχου που διαπερνά τον αέρα;

Με ένα αξιοζήλευτο καστ που περιλαμβάνει τους Ιζαμπέλ Ιπέρ, Βαλέρια Μπρούνι-Τεντέσκι και Μάικλ Πιτ, αλλά και τον χαρισματικό έφηβο γιο του, Ζιλ Μπενσετρί, ο Σαμιουέλ Μπενσετρί εκμηδενίζει την απόσταση από την απεραντοσύνη του διαστήματος μέχρι τα μουντά παρισινά προάστια, για να αφηγηθεί ένα σύγχρονο αστικό παραμύθι που αιωρείται

ανάμεσα στον σουρεαλισμό και την τρυφερότητα, και αναδεικνύει τον παραλογισμό και την ποίηση της καθημερινότητας. Με ένα ιδιότυπο χιούμορ που φέρνει στο μυαλό τις καλύτερες στιγμές του Άκι Καουρισμάκι και του Ρόι Άντερσον, η «Άσφαλτος» ενώνει τρία απρόσμενα ζευγάρια για να αποδείξει ότι οι άνθρωποι χρειάζεται απλά να αφουγκραστούν ο ένας τον άλλο για να μετατρέψουν την αδιαφορία σε καλοσύνη, την αποξένωση σε αλληλεγγύη και την απογοήτευση σε δίψα για ζωή.

Σε μια εργατική πολυκατοικία στα προάστια του Παρισιού ζουν λογής λογής άνθρωποι: έναςτσιγγούνης μοναχικός άντρας που αρνείται να πληρώσει για την επισκευή του ασανσέρ επειδή μένει στον πρώτο όροφο, ένας νεαρός που λέει ότι ζει με τη μητέρα του την οποία δεν βλέπουμε ποτέ, μια πρώην διάσημη ηθοποιός που αρνείται να πιστέψει ότι έχει γεράσει, μια Αλγερινή που επισκέπτεται συχνά τον γιο της στη φυλακή...

Η καθημερινότητα, όμως του καθενός, θα πάρει γρήγορα μια ακόμη πιο απρόσμενη, σουρεαλιστική τροπή. Ο μοναχικός άντρας θα αναγκαστεί να καθίσει σε αναπηρική καρέκλα, υπολογίζοντας τις ώρες που μπορεί να παίρνει το ασανσέρ χωρίς να τον βλέπουν οι υπόλοιποι ένοικοι και σε μια από τις βραδινές του εξορμήσεις θα γνωρίσει μια νοσοκόμα που θα της συστηθεί ως φωτογράφος. Ο νεαρός του τελευταίου ορόφου θα ερωτευτεί την ηθοποιό που μετακομίζει απεναντί του και η Αλγερινή κυρία θα δεχθεί την επίσκεψη ενός αστροναύτη της NASA.

Κάπου ανάμεσα στο σινεμά του Ρόι Άντερσον (χωρίς το έντονα συμβολιστικό) και μια αμερικάνικη ανεξάρτητη ματιά πάνω στο περιέργως καθημερινό, ο πάλαι ποτέ βραβευμένος στο Sundance με το «J'ai Toujours Rêné d'être un Gangster» ποιητής, σεναριογράφος, ηθοποιός και σκηνοθέτης Σαμουέλ Μπενσετρέτ φτιάχνει με το «Asphalte» ένα χάρτη της σύγχρονης αστικής μοναξιάς καθδράροντας σε ακαδημαϊκό τετράγωνο κάδρο μια ομιλούσα ταινία βωβής αισθητικής που γρήγορα κάνει το παρόδοξο να μοιάζει φυσιολογικό και το μυστηριώδες μια ιδέα πιο πάνω από το υπαρξιακό.

Υπέροχα φωτογραφημένο (κάθε σκηνή είναι ένα μικρό ποπ ταμπλό), πικρά αστείο (ακόμη και όταν οι δύο λέξεις αντιστρέφονται), με μια μελαγχολία που συναντώνεται τη στέπα των προαστίων και την ανάγκη για επικοινωνία να είναι σχεδόν οδηγός επιβίωσης, ο Μπενσετρέτ φτιάχνει ένα σπονδυλωτό κωμικό μωσαϊκό όπου μέσα του χωράνε ιστορίες που κάποιος θα μπορούσε να αφηγηθεί πως κάποτε άκουσε να συμβαίνουν κάπου μακριά - κάτι σαν αστικοί μύθοι όπως αυτός ο θόρυβος (σε ένα υπέροχο λάιφ μοτίφ που διαπερνά όλη την ταινία) που ακούγεται ανά διαστήματα και οι ήρωες της ταινίας πιστεύουν πως είναι ένα παιδί που ουρλιάζει ή μια τίγρη που πεινάει ή ένας δαίμονας που είναι έτοιμος να τους κατασπαράξει όλους.

Όσο ο Μπενσετρέτ απομακρύνεται από τον σουρεαλισμό και την τρέλα - εκεί ίσως που θα έπρεπε να στείλει τις ιστορίες του ακόμη περισσότερο στα άκρα, το κενό του weirdness γεμίζει η τρυφερότητα και οι υπέροχοι ηθοποιοί του: ο τρόπος που στέκεται και μιλάει καπνίζοντας το τσιγάρο της η Βαλέρια Μπρούνι

- Τεντέσκι, το βλέμμα του Μάικλ Πιτ σε έναν από τους καλύτερους ρόλους της καριέρας του, η ακαταμάχητη εφηβεία του γιου του Μπενσετρέτ, Ζιλ, η τραγικά κωμική περσόνα του Γκουστάβ Κερβέρν και φυσικά η τελική σκηνή αφιερωμένη στην Ιζαμπέλ Ιπέρ, σε ένα αφοπλιστικά σπαρακτικό και σχεδόν αυτοβιογραφικό μονόλογο που ολοκληρώνει με τον καλύτερο τρόπο μια τόσο «περίεργα» όμορφη ταινία που είναι αδύνατον να της αντισταθείς.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΡΑΝΑΚΗΣ

Σημείωμα του σκηνοθέτη

Η ταινία είναι ένας συνδυασμός από δύο διηγήματα μου από το βιβλίο «Τα Χρονικά της Ασφάλτου» («Chroniques de l'asphalte»), που έγραψα το 2005, στα οποία πρόσθεσα την ιστορία μιας ηθοποιού που μετακομίζει σε μια εργατική πολυκατοικία, στο ίδιο ρημαγμένο κτίριο. Με την «Άσφαλτο», ήθελα να πω ένα διαφορετικό είδος ιστορίας για αυτές τις περιοχές, μέσα από χαρακτήρες που δεν βλέπεις συνήθως όταν ασχολείσαι με αυτό το θέμα. Και αν έπρεπε να συνοψίσω την ταινία, θα έλεγα ότι είναι τρεις ιστορίες πτώσης. Πώς μπορείς να πέσεις -από τον ουρανό ή από ένα αναπηρικό καρότσι ή από το βάθρο- και να σηκωθείς και πάλι; Αυτή είναι η ερώτηση που διαπερνά κάθε στιγμή της «Άσφάλτου». Γιατί οι άνθρωποι στις φτωχογειτονίες μπορούν να είναι ειδικοί στο να πέφτουν και να ξανασηκώνονται. Έχοντας περάσει την παιδική μου ηλικία εκεί, μπορώ να πω με σιγουριά ότι ποτέ δεν ένιωσα την αλληλεγγύη τόσο δυνατή όσο σε αυτά τα μέρη. Παρ' όλο που όσο περνάει ο καιρός, είναι όπως παντού - η μοναξιά και η απομόνωση επικρατούν ολοένα και περισσότερο.

ΣΑΜΙΟΥΕΛ ΜΠΕΝΣΕΤΡΕΤ

Συγγραφέας, σεναριογράφος, ηθοποιός και σκηνοθέτης, ο Σαμουέλ Μπενσετρέτ γεννήθηκε το 1973 στο Champigny-sur-Marne. Πέρασε την παιδική του ηλικία σε ένα φτωχικό προάστιο του Παρισιού, σε μια εργατική πολυκατοικία όπως αυτή που περιγράφει στην ταινία «Άσφαλτος». Το 2000 εξέδωσε το πρώτο του μυθιστόρημα, «Ricet d'un branleur». Σε ηλικία 33 ετών ξεκίνησε τη βιογραφία του, σε πέντε τόμους, με τίτλο «Chroniques de l'asphalte». Το 2007 επιστρέφει στο σινεμά με το «I Always Wanted to Be a Gangster», που απέσπασε το βραβείο καλύτερου σεναρίου στο Φεστιβάλ του Σάντανς εκείνης της χρονιάς. Το 2014 ξεκίνησε να γυρίζει την πέμπτη μεγάλου μήκους ταινία του, «Άσφαλτος», εμπνευσμένος από τα αυτοβιογραφικά βιβλία του. Αυτή την περίοδο ετοιμάζει την επόμενη ταινία του, η οποία αποτελεί κινηματογραφική μεταφορά του μυθιστορηματός του, «Chien», και θα εκτυλίσσεται στη Νέα Υόρκη.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Άσφαλτος (Asphalte) 2015, Un voyage 2014, Chez Gino, 2007 I Always Wanted to Be a Gangster (J'ai toujours rêné d'être un gangster) – Βραβείο Καλύτερου Σεναρίου στο Φεστιβάλ του Σάντανς – Συμμετοχή στα Φεστιβάλ Λονδίνου και Λοκάρνο 2011, Janis and John (Janis et John) 2003, News from the L Project (Nouvelle de la tour L) – μικρού μήκους 2001.